זוהר חלק ג פרשת חקת דף קעט עמוד ב

'ו' עם 'זאת'-יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה

"וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ וְלֹא יָמֻתוּ" וגומר. אמר רבי יוסי, הרי אמרו, **וזאת**, כלל ופרט כאחד, בחינת זכר ובחינת נקבה, לכלול השכינה בקדוש ברוך הוא להיות הכל אחד, אבל **זאת**, בלי תוספת ואו הוא להראות דין.

הלוים מושרשים ב'זאת'

בוא וראה כתוב (במדבר ח) **זאת אשר ללוים**, ולא וזאת, שהרי מצד הדין הם באים ולא מצד הרחמים.

ביחוד הוא סם חיים

אמר רבי יהודה, והרי כתוב 'וְזֹאת עֲשׂוּ לָהֶם וְחָיוּ', וזה בלוים נאמר, ואתה אומר זאת ולא וזאת. אמר לו, ודאי כך הוא והמקרא מוכיח, מי שאוחז סם המות אם לא יערב בו סם חיים הרי בודאי ימות, ועל כן 'וזאת עשו להם וחיו ולא ימותו', בשביל שסם חיים מעורב עמו[ח] ודאי **וזאת נצרך להם ולא זאת:**

זוהר חלק ג דף קכא עמוד א

אמר רבי יהודה אשרי חלקנו ואשרי חלקם של ישראל, שהם מתדבקים בהקדוש ברוך הוא, שכתוב **"וְאַתֶּם הַדְּבֵקִים בה' אֱלֹהֵיכֶם חַיִּים כֻּלְּכֶם הַיּוֹם"** (דברים ד ד), וכתוב **"וְעַמֵּךְ כֻּלָּם צַדִּיקִים לְעוֹלָם יִירְשׁוּ אָרֶץ"** (ישעיה ס כא), **ברוך ה' לעולם אמן ואמן:**

זיו הזוהר

ח. פירוש ענין זה הוא, כי זאת היא לשון נקבה, רמז על מדת המלכות שהיא גבורה ודין כאשר היא בפירודא מעלמא דדכורא, וזו גם כן מדת הלוים, וקורא למדת הדין סם המות כיון שהיא בלתי רחמים, אבל זאת עם אות ואו מרמז על יחוד קודשא בריך הוא ושכינתיה, כי אות ואו רמז על התפארת, עולם המשפיע, ונתחבר עם זאת היינו עם עולם המקבל, ונעשה המתקת גבורות בחסדים, והוא סם חיים, כי התפארת נקרא עץ חיים, ונקרא פרט נגד מדת המלכות שנקראת כלל, לפי שהיא כולל כל הספירות שמקבלת השפעה מכל הספירות: